

Motion till riksdagen 2019/20:764

av Björn Söder m.fl. (SD)

Den svenska utbildningsinsatsen i Irak

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska säkerställa att det svenska militära bidraget genom utbildningsinsatsen i Irak riktas till KRG-regionen (Kurdistan Regional Government) för att bidra i kampen mot terrorism och underlätta framtida självförsvar och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör verka för att självförsvarsgrupper för svaga grupper som yazidier och kristna inkluderas i koalitions stödsatser och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör verka för att öka de humanitära insatserna i konfliktområdena och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda behov av och möjligheter till materiellt stöd och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stödja uppbyggnaden av området Nineveslätten i Irak och tillkännager detta för regeringen.

Riktat stöd till KRG-regionen

Sveriges stöd till Irak i kampen mot terrorsekten Islamiska staten har varit mycket uppskattat, och relationen mellan Sverige och KRG-regionen samt peshmerga är mycket god. De utbildningsinsatser som vårt land bidragit med har inneburit dels en ökad möjlighet för humanitärt stöd till civila i landet, dels en ökad möjlighet till självförsvar när terrorister har slagit till.

Sverigedemokraterna är i grunden positiva till den här sortens arbete och menar att de svenskar som tjänstgjort i landet förtjänar ett stort tack för sin insats. Insatsen har av flera skäl främst riktats till området kring KRG-regionens huvudstad Erbil och den kurdiska regionen snarare än till övriga Irak. KRG-regionen har märkt ut sig med en förhållandevis god demokratisk och ekonomisk utveckling, samt som en av de främsta och mest effektiva krafterna mot Islamiska staten.

Islamiska staten har tryckts tillbaka. Dock har IS-celler slagit till i flera områden, varför det fortsatt finns skäl till att bidra med utbildning till peshmergastyrkor i Irak. Vi har även tvingats se ökade slitningar inom Irak, vilket är mycket oroväckande. Den irakiska regeringen har, trots diplomatiska medlingsförsök från KRG-regionen, valt att angripa och inta tidigare KRG-kontrollerade områden. I dessa anfall, som i stor utsträckning bestått av Iranstödda shiamiliser, har man använt sig av amerikanska stridsvagnar och materiel ämnad att bekämpa Islamiska staten och andra terrorgrupper. Det är därmed tydligt att det är fullkomligt orimligt att Sverige ska bidra till att stötta en regering som använder sig av internationellt stöd för att angripa den egna befolkningen.

Efter det senaste valet är det också tydligt att de två största partierna i landet är radikala shiamuslimska partier, vars väpnade grenar gjort sig skyldiga till omfattande krigsbrott. Iraks styre har även mycket goda relationer till Iran, som också fått ett allt större inflytande i landet.

Med tanke på de omständigheter som råder finns det ingen anledning att fortsätta den riktning man i dagsläget har slagit in på. Det svenska militära bidraget genom utbildningsinsatsen i Irak bör enbart riktas till KRG-regionen under förutsättning att stödet används som det är tänkt och att KRG fortsätter att försöka lösa den nyuppkomna krisen med den irakiska regeringen med diplomati. Stödet ska vara ämnat att bekämpa terrorism och säkra sitt självförsvar idag och framgent. De svenska militära utbildningsinsatserna ska inte gå till trupper som direkt eller indirekt kontrolleras av det irakiska styret i Bagdad. Bidraget ska riktas till KRG-regionen under förutsättning att styret i KRG respekterar och skyddar minoriteter samt fortsätter det diplomatiska arbetet.

Stöd till kristna och yezidiska självförsvarsgrupper

När Islamiska staten intog stora delar av Nineveslätten i norra Irak flydde de kurdiska styrkorna och den irakiska armén, vilket fick katastrofala följder för lokalbefolkningen, som huvudsakligen består av kristna och yezidier.

Eftersom politiken i Irak är starkt etniskt betonad är det viktigt att alla befolkningsgrupper har möjlighet att få skydd från militära styrkor. Därför behöver koalitionen även stödja bygget av kristna – och i den takt sådana bildas – yezidiska självförsvarsgrupper. Kristna och yezidier är bland de svagaste minoriteterna i landet och deras möjlighet till självförsvar är en förutsättning för skapandet av den autonoma provins som Iraks regering utlovat.

Humanitärt stöd

FN:s expert på minoritetsfrågor har betecknat utvecklingen för området som förödande och oåterkallelig. I kölvattnet av den irakiska militärens offensiv våren 2015 har det även rapporterats om grova övergrepp mot den sunnitiska befolkningen. Kriget har skapat en, på vissa platser, mycket allvarlig humanitär situation, och i nuläget är 8,7 miljoner människor i behov av humanitärt stöd, varav cirka 1,9 miljoner räknas som internflyktingar.

Sveriges begränsade resurser bör användas där de gör mest nytta, och vi bör kraftigt öka stödet till humanitära insatser i krisens närområde.

Återuppbyggnad

Terrororganisationen Islamiska staten har fördrivits från området, men en stor del av infrastrukturen och många bostäder är lagda i ruiner. Trots detta vill många människor flytta tillbaka till sina hem och försöka bygga upp ett liv igen. Hus, kyrkor, sjukhus, skolor, vägar, elektricitet och det mesta av infrastrukturen behöver dock återuppbyggas.

Utöver detta kämpar de syrianer, assyrier, kaldéer och andra grupper som bor i området för att få behålla sin identitet. De flesta talar fortfarande arameiska, det språk man talade i det assyriska riket, men i takt med att den kristna gruppen blir mindre finns också en risk för att deras språk, kultur och identitet hotas. Regeringen bör stötta minoriteterna som bor på Nineveslätten så att de kan behålla sin identitet. Dessutom bör Sverige bidra till återuppbyggnaden efter islamisternas fruktansvärda härjningar samt stödja de självförsvarsstyrkor som ger befolkningen skydd och trygghet. Att återuppbyggnad av området nu sker är av yttersta vikt för att förebygga nya konflikter.

Materiellt stöd

Utbildningsinsatsen är i sig viktig, men inte tillräcklig för att på ett ändamålsenligt sätt kunna stödja de kurdiska, irakiska och eventuellt de kristna och yezidiska styrkorna. Därför bör insatsen breddas genom att regeringen utreder behov av och möjligheter till materiellt stöd. Detta bör ej innefatta krigsmateriel utan annat specialiserat materiellt stöd. Sådant stöd skulle kunna handla om kommunikations- och sjukvårdsutrustning, mobila internetanslutningar och datorer och små, förlösa övervakningsplan liknande dem som använts i insatsen i Afghanistan.

När riksdagen våren 2017 besökte Erbil framkom just behovet av materiellt stöd. Peshmergaförbandens brist på sjukvårdsutrustning var påtaglig. Likaså framkom att många av soldaterna fått köpa sina egna uniformer och kängor då det saknas resurser.

Björn Söder (SD)

Markus Wiechel (SD)

Tobias Andersson (SD)

Sara Gille (SD)

Sven-Olof Sällström (SD)

Ludvig Aspling (SD)

Lars Andersson (SD)

Roger Richthoff (SD)

Caroline Nordengrip (SD)